

først Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter man gennem Politivedtægterne vil kunne forbyde Cyklekørsel paa enkelte, stærkt befærdede Gader og paabyde langsom Kørsel. Lad os tænke os en vejfarende, ikke en sportsfarende, men en virkelig vejfarende, som har et nyttigt Ærinde at udføre, lad os tænke os et Medlem af en Militærkommission f. Eks., for at nævne noget, som er populært paa højere Steder, der skal fare frem paa Højene og igennem mange forskellige Købstæder med mere eller mindre stærkt befærdede Gader, vil det da være hensigtsmæssigt, at denne Udsending fra det høje Krigsministerium bliver standset paa to-tre forskellige Steder i Byen, fordi han enten har kørt stærkere, end han maatte, eller kørt, hvor han slet ikke maatte køre, naar man ganske simpelt kunde afværge dette ved at slaa Plakater op med Indskrifter som: Cyklist forsigtig, eller: Kør sagte, eller: Stat af, saaledes som Cykleklubberne have gjort paa forskellige Steder? Jeg synes, at vi kunde sætte det ind i Loven med det samme, saa vide alle vedkommende, hvad de have at rette sig efter. I Ændringsforslag Nr. 5 staar paabuddt, at man skal holde Fødderne paa Pedalerne og een Haand paa Styret. Se, der bruges „Fødder“ i Flertal, men „Haand“ i Enkelttal; jeg vil gøre opmærksom paa, at dette i visse Tilfælde kan være vildledende, i alt Fald naar en Mand vil lystre Loven og holde Fødderne paa Pedalerne, kan det somme Tider komme til at knibe for ham. Men naar det saa paabydes ham paa den anden Side at holde en Haand paa Styret, skulde der vistnok hellere staa: mindst een Haand paa Styret, for der findes jo Cyklister, der styre bedre med to Hænder end med een Haand. Og med Hensyn til den ærede Ordførers Ytring om, at det var en Overtro med disse Hænder paa Styret, og at Cyklisterne i Virkeligheden styrede Cyklen lige saa godt med Benene alene, uden at holde Hænderne paa Styret, saa er det jo meget godt for de udlærte Cyklister; men jeg tror, at den store næringsdrivende Stand i Danmark gør bedst i at have mindst een Haand paa Cyklestyret. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 6 om disse Lydsignaler, skal jeg ikke have noget imod, at man anvender Klokke eller Trompet eller Taagehorn, eller hvad andet man nu vil; men jeg vil give den højterede Justitsminister Ret i, at det maa være et ensartet Instrument, der anvendes. Naar man gaar, skal man ikke hele Tiden have Øjne i Ryggen, men ogsaa kunne stole paa sin

Hørelse, og ved Lyden, der kommer bagfra, skal man jo forud være underrettet om, hvad der kommer. Naar vi høre det ringe med den store Klokke, vide vi, at det er en Dampsporvogn, der kommer, og naar vi høre Hestetrav, er det enten løse Heste eller en Vogn, der kommer, og naar vi høre Vognrummel, vide vi, at det er en Vogn, der kommer rullende, naar vi høre en Klokke paa Gaden, saa kunne vi gætte os til, at det temmelig sikkert er en Cyklist, men hvis den ene Cyklist har en Klokke, en anden et Tudehorn, en tredje en Cricri, eller jeg ved ikke hvilket Instrument, maa man være paa Udkig paa en Maade, som er højest generende for en Fodgænger. Da det nu ikke kan genere Cyklisterne at have ensartede Instrumenter til at give Lyd, vil jeg henstille til Udvalget, at vi faa de mange Instrumenter, der have været fremlagte til Undersøgelse i Udvalget, prøvede, saa at vi faa at se, hvilket der er det bedste, og at vi saa indføre det som et ensartet Lydapparat for Danmarks Riger og Lande — da der ikke er sat noget Undtagelsestilfælde i Loven, gælder det ogsaa for Færøerne.

Ændringsforslag under Nr. 8 viser klart, at det er Landbointeresser, der have haft Overvægt i Udvalget her paa de ulykkelige cyklekørende Københavners Bekostning; det maa jo være behageligt til visse Tider og paa visse Steder at se, at Landboerne have saa meget at sige, men jeg tror, at det ærede Udvalg har bøjet sig noget for meget derfor. Jeg sigter her til det berømte Tilfælde, hvor en cyklende og en kørende møde hinanden, det vil sige, komme hver fra sin Vej, altsaa Ansigt til Ansigt. Saa skal, staar der, den kørende eller ridende overlade den cyklende en farbar Strækning af Vejen paa mindst 1½ Meters Bredde. Det er nu meget godt, hvis de altsaa mødes, men hvis de komme fra samme Vej, og Vognen kører i Skridt, medens den cyklende kommer med 3 Miles Fart, hvilken Fart han jo ved en rigtig Fortolkning har Lov til at bruge alle Vegne, hvor der ikke skal anvendes særlig Forsigtighed, saa skal han uden om Vognen, men herom mangler der en Bestemmelse i Ændringsforslaget. Der staar ikke, at den kørende skal overlade den cyklende en eneste Strimmel af Vejen, og det er en meget farlig Bestemmelse, der er indsat i Slutningen af Ændringsforslaget om, at en belæst Vogn ikke er „forpligtet til at vige Vejens Midterspor“, thi i alle Danmarks Sogneveje er det saaledes, at der kun findes et eneste